

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1615

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת כי-תצא | ח' אלול ה'תשפ"ו (21.8.26)

להיות בשדה ולפגוש את המלך

הגענו של מהמלך - הקדוש ברוך הוא - אל השדה בימי חודש אלול מלמדת על המטרה הנדרשת מאיתנו בימים אלו: להביא את הקדושה לתוך מציאות החיים שלנו וכך לפעול את הגאולה האמיתית והשלימה

חדשות טובות

ביום רביעי: קונגרס משיח

באגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה נערכים לקראת קונגרס משיח בארץ הקודש, שיתקיים אי"ה ביום רביעי י"ג אלול תשפ"ו (26.8) באולמי שלום ורעות, רח' סוקולוב 19 בת ים עיר הגאולה. במעמד רבנים, שלוחים, משפיעים ודוברים נוספים. לפרטים נוספים: 054-435-7709.

מכצע שופר בעיצומו

בימי חודש אלול, מגבירים במוקדי חב"ד את הפעילות הייחודית לקראת השנה החדשה, בתגבור תקיעות שופר לזיכוי הרבים בימי החודש, מתן מענה לבדיקת התפילין והמזוזות, אפשרות לבקשת הברכה מהרבי שליט"א מלך המשיח, ועוד.

הכתרת הרב במולדובה

בטקס רב רושם, הוכתר השליח הרב מנחם מענדל אקסלרוד לרבה הראשי של מולדובה. באירוע השתתפו נציגי הקהילות מכל רחבי המדינה, רבנים מרחבי העולם, הרב הראשי לישראל ועוד. המינוי, שזכה להכרה מיידית של השלטונות ואף לברכה אישית וחמה מראשי המדינה, מדגיש את העוצמה של הקהילה כיום - שמעבר לפריחתה הרוחנית, הפכה לעוגן והצלה עבור רבבות פליטים יהודים מאוקראינה.

הכי רחוק, צריך להתגלות המלך.

לקבל את המלך בחיי היומיום

כאן מגיע החידוש המיוחד של אלול. לאורך השנה אנחנו עובדים ב"שדה", אבל באלול המלך עצמו מגיע לשם. לכן זהו הזמן שבו התכלית של כל העבודה מתגלה בעוצמה.

איך מקבלים את פני המלך? לא בהכרח עוזבים את השדה. אנשי השדה נשארים אנשי שדה, אלא שהם מפסיקים לרגע את מלאכתם כדי לקבל את המלך. בנמשל, ממשיכים לחיות את החיים הרגילים, אבל מוסיפים בקביעות בלימוד התורה - החיבור הישיר לחכמתו ורצונו של הקב"ה, המגלה את המלך עצמו בתוך השדה.

המסר של אלול אקטואלי מאי פעם. אין צורך להמתין ליום שבו החיים יהיו מסודרים, רגועים ורוחניים יותר. המלך כבר נמצא בשדה. הוא מגיע אלינו דווקא בתוך המציאות שבה אנחנו חיים, ומזמין אותנו לעצור, להרים את הראש, להוסיף תורה, תפילה ומעשים טובים - ולהכניס את המלך אל תוך היום-יום.

זה גם סוד ההכנה לשנה החדשה: להפוך את העולם עצמו למקום שבו ניכרת מלכותו של הקב"ה. כשיהודי לוקח עוד שיעור תורה, מקפיד על תפילה ומוסיף במעשי חסד, הוא אינו בורח מהשדה. הוא הופך אותו לשדה שבו המלך שוכן

וככל שהשדה נעשה מוכן יותר, כך פועלים את הגאולה האמיתית והשלימה בתוך מציאות העולם ומגיעים אל תכלית כל העבודה: גילוי המלך בעולם, לא רק בהיכלו אלא כאן, בתוך המציאות עצמה. הדרך לשם אינה מתחילה במקום אחר. היא מתחילה בדיוק במקום שבו אנו עומדים, עובדים וחיים היום ולכאן ממש מביאים בפועל ממש את התגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח, נאו.

לעתים עלול להיווצר הרושם שהמרחק בין יהודי לקב"ה גדול במיוחד. השגרה לוחצת, הטרדות מצטברות, והעבודה הרוחנית נדחקת לפינה. אך אז מגיע חודש אלול ומגלה תמונה אחרת לגמרי: המלך יוצא מהיכלו ובא אל השדה. הוא אינו מחכה שנעלה אליו; הוא מגיע למקום שבו אנחנו נמצאים.

משל "המלך בשדה", שמביא רבנו זקן, מוכר ומפורסם מאוד. בשיחה מיוחדת לחודש אלול הרבי שליט"א מלך המשיח מגלה נקודה שהופכת את כל המבט על החודש: יציאת המלך לשדה איננה רק מתנה שמימית שנותנת לנו כוח להתקרב אליו. היא עצמה מגלה מהי המטרה של העבודה שלנו.

לומדים ומביאים גאולה

מאות משתתפים ביום העיון בענייני משיח וגאולה ישיבה ליום אחד שנערך בבני ברק

ה"שדה" הוא העולם שבו אנחנו חיים: העבודה, העסק, המשפחה, הרחוב, ההתמודדויות והמטלות של היום-יום. לכאורה, אם רוצים להתקרב להקב"ה, צריך לעזוב את כל זה ולהיכנס ל"עיר", למקום של קדושה. אבל הרבי שליט"א מלך המשיח מלמד את ההפך: דווקא בשדה צריכה להתגלות נוכחותו של המלך.

אפשר לראות זאת בדיוק לשון חז"ל על שלושים-ותשע המלאכות האסורות בשבת, כשהלשון בה נאמר מספר המלאכות: "ארבעים חסר אחת". מדוע לא לומר בפשטות שלושים ותשע? חסידות מסבירה שה"חסר אחת" רומז למלאכה הארבעים - "מלאכת שמים". תפקידו של יהודי להחדיד את הממד האלוהי, שכל מעשיו יהיו "לשם שמים"

הקדושה איננה מתחילה ונגמרת בבית הכנסת או בבית המדרש. המטרה היא לעשות מהעולם עצמו דירה לקב"ה. לכן רוב ימי השנה רוב שעות היום מוקדשים לענייני הרשות. דווקא שם, במקום שנראה לכאורה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

צבא איכותי

החיילים, או כמות הנשק. איכות הנשק, הדיק והתחכום שלו, יכולים להכריע מערכה גם כאשר לצד השני יש יתרון כמותי משמעותי. זוהי דוגמה מובהקת למעלת האיכות על הכמות.

ואם איכות הנשק חשובה כל כך, על אחת כמה איכות אנשי הצבא עצמם: המצב הנפשי, המורל ואווירת הניצחון אצל החיילים חשובה ומוכרת פי כמה מאשר כמות החיילים.

אם אפילו אצל אומות העולם מעלת האיכות על הכמות, ואפילו בעניינים כל כך ירודים ונחותים כמו נשק שמטרתו הרס וחורבן, על אחת כמה וכמה אצל עם ישראל שהעיקר אצלם אינו רק הכמות אלא בעיקר האיכות.

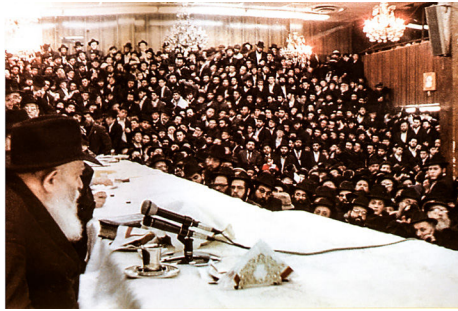
ניצחון מוחלט

עם ישראל הוא "גוי קדוש", ובפרט כאשר מדובר על בני ישראל הנמצאים בארץ הקודש. בוודאי שהדבר החשוב ביותר הוא הידיעה שה' הוא השומר את העיר, ואילו החייל הוא רק שליח.

ובדיק כשם שחייל מונח בתפקידו בכל רגע, ורק מזמן לזמן עוסק בענייניו הפרטיים, כך, ועוד יותר מכך, צריכה להיות חדורה בו בכל רגע ורגע ההכרה שה' הוא השומר את העיר ואילו הוא רק שליח.

וכאשר המחנה מתנהל מתוך קדושה, ומתוך הכרה בכך שהקדוש ברוך הוא השומר את העיר ומנצח את האויבים, זוכים לניצחון המוחלט בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש על ידי משיח צדקנו.

(על פי שיחת י"ט כסלו תשל"ד)

אם אפילו אצל אומות העולם מעלת האיכות על הכמות, ואפילו בעניינים כל כך ירודים ונחותים כמו נשק, על אחת כמה וכמה אצל עם ישראל

איכות מול כמות

את התשובה לכך ניתן להבין גם מתוך השינוי שחל בשיטות ההכנה למלחמה בצבאות העולם. בשונה מהגישה הישנה לפיה הניצחון בשדה הקרב תלוי בכמות כלי הנשק והחיילים, בדורות האחרונים הולכת ומתחזקת ההכרה במעלת האיכות על פני הכמות.

הניצחון בשדה הקרב אינו מוכרע על פי מספר

מבין שלל דיני המלחמה המופיעים בפרשת השבוע, מופיע הפסוק "כי ה' אלוהיך מתהלך בקרב מחנך להציל ולתת אויבך לפניך, והיה מחנך קדוש".

דווקא בתוך המחנה הצבאי צריך לזכור מי באמת מעניק את הניצחון. הקדוש ברוך הוא נמצא בתוך המחנה ושומר על עם ישראל, ולכן יש לשמור על קדושת ונקיון המחנה ולהתנהג בו בצניעות כיאה למקום בו נמצא הקב"ה.

בספר התהילים נאמר "אם ה' לא ישמור עיר, שווא שקד שומר". לכאורה נשאלת השאלה: אם הקדוש ברוך הוא שומר את העיר, לשם מה בכלל זקוקים לשומר? הרי אם ה' אינו שומר, כל תפקידו של השומר הוא "שווא", אם כן, מדוע בכלל צריך להעמיד שומר?

קדושת המחנה

אלא שהקדוש ברוך הוא רוצה שכל דבר בעולם יתבצע בדרכי הטבע, ולכן מעמידים אמנם שומר על העיר, אבל השומר צריך לדעת שבאמת ה' הוא השומר, ואילו הוא רק שליח שדרכו הדברים מתלבשים בדרך הטבע

יחד עם הזכות שנפלה בחלקו של השומר מוטלת עליו גם החובה להתנהג כפי הרצון של מי ששלח אותו, הקדוש ברוך הוא. עליו לדאוג לקדושת המחנה, כציווי התורה "והיה מחנך קדוש", כי רק כך תחול עליו הברכה שה' "מתהלך בקרב מחנך".

עדיין ניתן לשאול: באם הכל צריך להתנהל על פי הטבע, מדוע התורה נותנת כאן חשיבות רבה לקדושת המחנה ולהתנהגות בתוכה? לכאורה על פי הטבע עיקר הדגש צריך להיות על ההכנות למלחמה, אגירת כלי נשק, אימון החיילים והכנת הצבא לקראת רגע האמת

ניצוצות של גאולה

לא יבוא עמוני ומואבי (תצא כג, ד)

שם עירובין י"ג ג' שנים נחלקו וכו', פירוש ג' שנים הוא מדרגות דחשיב להלן שהם ג' האבות אברהם יצחק ויעקב המקבילים נגד ג' מיני רע שלעומתן ג' אומות אדום ומואב ועמון... וגאווה מואב, כמ"ש "שמענו גאון מואב גא מאד" וגו', וממנו נשתל בישראל ותיקונו דוד המלך ע"ה שאמר "ואנכי תולעת" ומשפיל עצמו על כבוד קונו. ושקר עמון, ולכן קראתו בן עמי שהוא העלמת האמת, ומכל מקום אמרו ז"ל (נזיר כ"ג) שקבלה שר על זה, כי יש שקר טוב, ובג' דברים מותר לשנות, וגם שזהו מצד בריאת העולם דלכן נקרא עלמא דשקרא (ויק"ר כ"ו) שכל העולם הזה כן, ולפיכך לא נשתלה עד רחבעם שהוא אחר בנין בית המקדש... וג' מדות אלו לא נתקנו עדיין לגמרי עד עת קץ, לכן לא זכו בני ישראל אז לנחול ג' אומות אלו, ולעתיד יזכו גם להם.

(ר' צדוק, חלק ג דובר צדק עמוד י)

לא תתעב אדומי (תצא כג, ח)

ובקונטרסי האר"ז ז"ל מצאתי יש לדעת למה ב' עממין ציוה השם יתברך לא תחיה כל נשמה, ובשעיר ועמון ומואב ציוה שלא להלחם. והענין כי ז' עממין הם ז' קליפות הז' כלים שנשברו, ואז כבר יצא מהם כל הקדושה, אבל של ג' ראשונות עדיין היה בהם קדושה והם קיני קניזי קדמוני, שהוא מה שנתברר מג' ראשונות, ולעתיד יגמור לצאת כל הקדושה, ואז גם מהם לא נחיה כל נשמה, ואלו הג' הם שעיר ועמון ומואב, שעיר רמז לראשונה, כדאמר משעיר מלכין, מואב לשון א"ב חכמה, עמון נועם בינה, ושעיר הוא אדום והז' מלכים שמלכו שם אינם ממנו רק מלכו בארצו, ולכן כתיב בכל א' מהם שם ארצו, כי לא היו מאדום.

(של"ה, תורה שבכתב ואתחנן)

דבר מלך

ביומו מקבלים את השכר

ויש לומר, שענין זה מרומז גם בפרשת כי תצא עצמה - שבה נאמר הציווי דתנית שכר שכיר (פועל) באופן ש"ביומו תתן שכרו", ומזה מובן גם בנוגע לנתינת השכר על עבודתם של בני ישראל על ידי הקב"ה (בדוגמת "בעל הבית" ששוכר "פועלים", "בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך", כלשון המשנה בפרקי אבות דשבת זו), שנוסף על "מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא", "למחר לקבל שכרם", צריך להיות וישנו גם השכר שניתן בו ביום, "ביומו" ("היום לעשותם") תתן שכרו...

(דבר מלכות ש"פ תצא תנש"א - מוגה)

שיחת הגאולה

הגאולה הנצחית של ימות המשיח

הגאולה למחנה האמיתי והשלימה המיוחלת והידוע: הרב זמרי ציק | העלון י"ל ע"י מוסדות חינוך חב"ד ב-ים עיר הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | התערוכה: חיים ציק, יצחק רחמי, בני פרישמן | אימייל: office@hageula.com | אינטרנט: hageula.com | moshich.net | 053-958-3759 | למוניחים והמונחים: studio AG Times | למוניחים והמונחים: ש. רומני | להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: menuim@sichthageula.com

חינוך נעת 03-9412-770
www.igrot.com

בפניה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עשה והדרכה באמצעות גאולה הקדוש

ניסים גלויים

בית מדרש חזקת ספר החת"ת וקופת צדקה

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה
יש ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהילים, ותנאי.

הוראת מלך המשיח
השפיעה אלפיים:

בדיוק ברגע הנכון

הרב אורי שלומי כהן-אלור

**כשקיבל את המענה
הוא סיפר כי במשך
תקופה היה מדווח
לרבי שליט"א מלך
המשיח על הפעילות,
והוא ממשיך עד היום
לעסוק במבצעים
ובפעילות בבית
הסוהר**

התחושה הייתה ברורה: "הבוקר אני מקבל מכם את התשובה". המילים שנכתבו בשנת תשנ"ב קיבלו לפתע חיים חדשים, בדיוק לאחר שהחליט לשוב ולדווח על פעילותו.

קובץ "היכל המלך" עצמו כולל עשרות עמודים, ובהם אגרות ומענות קודש רבים, שחלק ניכר מהם מתפרסם לראשונה. הוא מחולק לארבעה שערים: גאולה ומשיח, שיחות קודש, אגרות ומענות קודש, ובכך מאפשר לקוראים להיחשף לאוצר יקר של דברי הרבי שליט"א מלך המשיח. דווקא פרסום המענה מחדש, ושליחתו לנמען, הוא שהביא את הנקודה המופלאה של הסיפור אל פני השטח.

דומה שהסיפור הזה ממחיש היטב את משמעות הדברים: אגרות ומענות הקודש אינם רק מסמכים היסטוריים. עבור חסיד, הם יכולים להפוך למענה חי ומדויק, ולהגיע אליו בהשגחה פרטית ברגע שבו הוא זקוק להם ביותר – גם כעבור עשרות שנים.

זוהי עוד המחשה לכך שאין "ישן" ו"חדש" בדברי המלך: המענה נשמר, המתין לשעתו, ובסייעתא דשמיא הגיע בדיוק בזמן. ובדיוק במקום שבו נדרש לו מענה מהרבי שליט"א מלך המשיח. ■

בהשגחה פרטית, ישנם מקרים שבהם רואים את המענה מהרבי שליט"א מלך המשיח המגיע אל האדם, גם לאחר שנים רבות, בדיוק ברגע שבו הוא זקוק לו. לא מדובר רק במילים הכתובות על הנייר, אלא בדיוק שמימי מופלא, כאשר מענה שניתן לפני עשרות שנים מקבל לפתע משמעות חדשה ומדויקת, כאילו נכתב באותו יום ממש.

כך אירע לאחרונה לרב אורי שלומי כהן-אלור, המשמש במשך שנים כרב בבית הסוהר "כרמל", ונוהג לדווח מעת לעת לרבי שליט"א מלך המשיח על פעילותו, בכתיבת דו"ח מסודר כמנהג החסידים.

במסגרת קובץ "היכל המלך", העוסק בפרסום אגרות ומענות קודש, התפרסם מענה שניתן לר' אורי בשנת תשנ"ב. המענה מובא תחת הכותרת "מענה כ"א" בחוברת ט"ז שיצאה לאור לקראת כ"ף מנחם-אב בשנה זו. המענה מתוארך לאחר ח"י תמוז תשנ"ב. על דו"ח שמסר בקשר לפעילותו כרב בבית הסוהר, ענה הרבי שליט"א מלך המשיח: "ברכה והצלחה". על מכתבו הפרטי נענה: "ברכה".

כדרכה של מערכת "היכל המלך", המענה נשלח גם לנמען עצמו. אלא שאז התברר פרט מופלא: המענה הישן קיבל משמעות אקטואלית ומדויקת דווקא ביום שבו הגיע אליו.

הרב שלומי השיב למערכת כי הדו"ח שעליו ניתן המענה אכן נכתב במסגרת פעילותו כרב בבית הסוהר. הוא סיפר כי במשך תקופה היה מדווח לרבי שליט"א מלך המשיח על הפעילות, והוא ממשיך עד היום לעסוק במבצעים ובפעילות בבית הסוהר. אולם לאחר תקופה ארוכה שבה לא דיווח, הוא חזר וכתב דו"ח מפורט על פעילות חודש תמוז – דו"ח שתיאר את הפעילות באופן מפורט, יום אחר יום.

ומה עורר בו את החזרה לכתיבת הדו"חות? לדבריו, הדבר בא בעקבות התעוררות מחודשת בנושא כתיבת הדו"חות, שהתעוררה אצלו לאחר פטירתו של ר' איתן עקיבא מרחובות, שהיה מקפיד לכתוב לרבי דו"חות מפורטים ובתדירות גבוהה, לאחר פטירתו לפני מספר חודשים, סיפורו התפרסם וגרם התעוררות לכתיבת דו"ח מסודר לרבי שליט"א מלך המשיח.

והנה, זמן קצר לאחר שכתב מחדש את הדו"ח, במוצאי שבת, הגיע אליו בבוקר מענה מהרבי שליט"א מלך המשיח – מענה שניתן למעשה עשרות שנים קודם לכן!

סדר התגלות המשיח

בסיפור יציאת מצרים על ידי "הגואל הראשון" משה רבנו מצינו, שעצם העובדה שה' שלח את משה, לא הספיקה בכדי לשכנע את בני ישראל שהגיעה עת גאולתם ושמשה הוא הגואל, והיה צריך את הסימן של "פקד פקדתי" שהיה "מסור בידם מיעקב ומיוסף שבלשון זה הם נגאלים" (רש"י שמות ג, יח). וגם בזה לא הסתפק משה ושאל את ה' (שם ד, א): "והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי", ולכן ניתנו לו המופתים של הנחש והצרעת והדם – "למען יאמינו כי נראה אליך ה' אלקי אבותם".

כן היה בגאולת מצרים, ויש לעיין איך יהיו הדברים בגאולה שלה אנו מצפים, כיצד יתגלה ה"גואל האחרון" משיח צדקנו, ובאיזה אופן ידעו בני ישראל שהוא המשיח ושהגיע זמן הגאולה.

התשובה לשאלה זו כתובה באופן ברור ברמב"ם פרק י"א מהלכות מלכים הלכה ד'. הרמב"ם ז"ל טורח ליתן סימנים על יחוסו של המשיח, על מהותו ועל פעולותיו בכדי להודיע לעם כיצד יכירוהו, וכמו שכתב שם וזה-לשונו: "ואם יעמוד מלך מבית דוד, הוגה בתורה ומקיים מצוות כדוד אביו, כפי תורה שבכתב ושבעל פה, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה', הרי זה בחזקת שהוא משיח. אם עשה והצליח, ובנה מקדש במקומו וקיבץ נדחי ישראל, הרי זה משיח בודאי".

ומובן מזה, שהתגלות המשיח תהיה באופן שבתחילה יקבל העם את המשיח על פי הסימנים של "בחזקת משיח" שההלכה קובעת, וכך תהיה תחילת ההתגלות שלו, ואחר כך מגיעים השלבים הנפלאים (הניצחונות שלו, בנין בית המקדש וקיבוץ גלויות) שמוכיחים שהוא "משיח בודאי".

פסק-דין החלטתי וברור

מוכח מדברי הרמב"ם, שזוהי דרך התגלותו של המשיח, דלולא זאת לשם מה כתב את הסימנים, ולשם מה מבאר בכלל את המושג של "בחזקת משיח", והרי "יד החזקה" הוא ספר "הלכות הלכות" (כמ"ש הרמב"ם בהקדמתו). וברור שיש כאן הלכה למעשה, שעם ישראל יקבל את המשיח על פי סימנים אלו.

כלומר, כשם שבגאולת מצרים היתה לעם ישראל "מסורת" איך להכיר את הגואל, וכמו שהבאנו לעיל מרש"י, וכן הוא במדרש הובא ברמב"ן (שם ג, יח): "שמסורת גאולה היא בידם, שכל גואל שיבא ויאמר להם פקידה כפולה הוא גואל של אמת" כך הוא גם בגאולה העתידה שיש עפ"י הלכה "מסורת גאולה", שהמשיח יזוהה ע"י סימנים אלו שנותן הרמב"ם.

ומאחר שהרמב"ם הוא ספר ההלכה היחידי שפוסק הלכות בעניני משיח, ואין מי שחולק עליו בנוגע לסימנים אלו, הרי זה פסק דין החלטתי וברור, שבשעה שיהיה יהודי המתאים לדברי הרמב"ם, יקבעו בזה הלכה: "הרי זה בחזקת שהוא משיח" ועד ל"משיח ודאי".

על סף הפתח

"והעיקר – שיהיה כן בפועל ממש, באופן ש"מראה באצבעו ואומר זה", ותיכף ומיד ממש, כפי שהנני חוזר ומדגיש כמה-פעמים שלא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא, אלא שהגאולה עומדת כבר על סף הפתח, ומחכה לכל אחד ואחד מישראל שיפתח את הדלת ויטחוב את הגאולה לתוך החדר!"

(בעת ביקור הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א, ר' חשון תשנ"ב)

המטה להצלת העם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בעניני שליחות הארץ

מצב גרוע בו יהודים תלויים בגוים

שהרי באמת אף יהודי אינו רוצה למסור אפילו שעל אחד מארץ ישראל, ואלו שכן רוצים, זהו רק מצד ש"צרים אנסם" עד כדי-כך, שנראה להם שממסירת שטחים תבוא טובה למישהו. אך האמת היא שלא תצא מכך טובה, לא ליהודים ולא לאומות-העולם.

(משיחת ערב-שבת-קודש-פרשת-במדבר תש"ז - בלתי מוגה)

ח"ו-ד' אלול

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

פרק אחד ליום	שלושה פרקים ליום	יום שיש
הלכות תעניות. פרק ג.	הלכות טומאת מת. פרק יח-כ.	שבת קודש
פרק ד.	פרק כא-כז.	יום ראשון
פרק ה.	פרק כד-כה. הל' פרה אדומה. פרק א.	יום שני
הלכות מגילה וחנוכה.. א.	פרק כז-ז.	יום שלישי
פרק ב.	פרק ח-י.	יום רביעי
פרק ג.	פרק יא-יג.	יום חמישי
פרק ד.		

שליח המלך בעיריית באר שבע

משמעותי למבני מוסדות חב"ד בעיר. "בכל צעד משמעותי שאני עושה, אני משתדל לקבל לפני כן את ברכת הקודש".

כך היה גם בעיצומו של יום הבחירות המקומיות האחרון, בו עצר הרב טובול את המרוץ והתיישב לכתוב אל הרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות ה"אגרות קודש".

"מהרגע שקיבלתי את התשובה והברכה הרגשתי רוגע נפשי מיוחד, שלא אופייני בכלל למתמודד ביום בחירות. התוצאות היו כמובן בהתאם: זכינו בשלושה מנדטים למועצת העיר, ומאז הפעולות יכלו לגדול ביתר שאת".

"כי כל העשייה שלי", אומר הרב טובול לסיום, "מכוונת למטרה העיקרית, להיות ראוי לרגע הגדול בו נזכה לראות את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש".

אני שליח. סגן רה"ע ר' שמעון טובול נואם בהתוועדות חסידיית בבאר שבע

"כל העשייה שלי", אומר הרב טובול, "מכוונת למטרה העיקרית, להיות ראוי לרגע הגדול בו נזכה לראות את הגאולה האמיתית והשלימה"

להיוולד? אני עניתי מיידית - הייתי רוצה להיוולד חסיד חב"ד".

"מה שגרם לי למשיכה העזה לחסידות חב"ד, הוא הדאגה הבולטת של הרבי שליט"א מלך המשיח לכל יהודי בכל מקום בעולם, באהבה אמיתית שקובעת שאין יהודי שאפשר חלילה לוותר עליו. האהבה הזו היא מה שגרם לי להתקשר אליו באמת, כמים הפנים לפנים".

ברכת המשלח בשליחות

הרב טובול פועל בכל שנות עבודתו בעירייה במסירות לחיזוק מוסדות חב"ד בבאר שבע, ואף זכה לקדם החלטה במועצת העיר להקצות שטח

מבין שלוחיו של הרבי שליט"א מלך המשיח הפועלים להכנת העולם לקבלת פני משיח, ניתן למצוא בעלי תפקידים מגוונים: שליח המנהל בית חב"ד, איש חינוך במוסד לימודי, עסקן חסידי הנושא עימו זוג תפילין לכל מקום וגם בעל מלאכה שבחזית חנות מתנוסס אמצעי פרסום עם בשורת הגאולה. ובלשונו הק' של המשלח: "כל יהודי הוא שליח של הקב"ה - לעשות את העולם דירה לו יתברך".

שליח מיוחד במינו, הוא אחד מדמויותיה הדומיננטיות של העיר באר שבע: סגן ראש העיר ר' שמעון טובול - העוסק כל העת בהרמת קרן התורה והיהדות בבאר שבע ובעל אוזן קשבת לכל עניין שבקדושה, כשבראש ובראשונה מעניק סיוע הדוק לשלוחי המלך ומוסדות חב"ד באופן מעורר התפעלות.

לבד מתפקידו הציבורי בעירייה הוא משמש כלוחם במילואים וכמתנדב קבוע בארגוני חסד, ובעבר גם עמד בניהול מוסדות החינוך "בית יוסף" בעיר. אך מעל ומעבר לכל תפקידיו הרבים, הוא מגדיר את עצמו בתואר אחד הכולל את כולם: שליח נאמן של הרבי שליט"א מלך המשיח.

להיוולד חסיד

מורו ורבו של ר' שמעון טובול היה הרב בנימין זאב בצרי זצ"ל, ראש מוסדות "בית יוסף" ורב הקריה החרדית בעיר האבות הדרומית. הוא היה גם זה שדחף את ר' שמעון, שכינה כמנכ"ל המוסדות, לצאת אל העשייה הציבורית ולפעול למען כלל הקהילות בבאר שבע - לא לפני שביקש את ברכתו של הרבי שליט"א מלך המשיח לכל צעד.

"כשהייתי נער צעיר בישיבה", מספר הרב טובול, "שאל לפתע את קהל ה ת ל מ י ד ים שאלה מפתיעה: לאיזו קהילה הייתם רוצים

אין צעד בלי ברכה. בקשת הברכה להצלחה ביום הבחירות האחרון

לוחם עם נשמה

מספר ר' שמעון טובול: "ידידי ר' לוי יצחק קאליפא, משלוחי המלך בבאר שבע, העניק לי דולר ברכה מהרבי שליט"א מלך המשיח - דולר שזכה לקבל בעצמו בימי שהותו בבית משיח 770. נשאתי איתי את הדולר המיוחד לשמירה גם בעת שהשתתפתי בלחימה ובהגנה על עם ישראל במהלך מלחמת חרבות ברזל.

"באחד מימי הלחימה, טיל פגע סמוך למקום שבו עמדתי יחד עם חברי. למרות המרחק הקטן והסכנה המוחשית ניצלנו בנס גדול. ללא ספק היה זה בזכות הדולר שנשאתי על גופי, וברכת הקודש שמרה והגנה עלינו שנצא ללא פגע".

האגודה לשיח
הגאולה
האמיתית והשלימה

לשלוחים ופעילי המלך

קונגרס משיח בארץ הקודש

אולמי שלום ורעות סוקולוב 19 בת ים עיר הגאולה

י"ג אלול התשפ"ו

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

נצה והדרכה

שם החתן והחותן שונה

במענה למכתבו מי"ד אד"ר, בו שואל דעתי, אודות שידוך שמדובר לבתו עם בחור הנקרא משה יוסף והשם שלכם הוא דוד משה.

באם קוראים לשניים באופן שונה, דהיינו שלאחד מכם - לכם - קוראים משה ולשני יוסף, או שאפשר לסדר שיקראו לו בשני השמות משה יוסף או לכם בשני השמות [דוד, משה], אזי שאלת השמות היא בסדר

על פי בקשתו כשאח' על הציון הק' של חמי כ"ק אדמו"ר צוקללה"ה נבג"מ זי"ע אזכירו להצלחה בעסק שלו ולפרנסה בכלל, והשי"ת יעזור לו עם זוגתו תחי' הרבה נחת יהודי מילדיכם שיחי.

(אגרות קודש חלק ח עמוד רלט - תרגום)

נדיפות לנתינה לגמ"ח

...בנוגע לשאלתו האם לנסוע לארץ הקדושה ת"ו או להשתמש בכסף לקניית ספר תורה.

לדעתי צריך הוא לתת את הכסף לקרן גמילות חסדים, שאז ברוב המקרים הכסף נשאר בשלימותו (כי אלו שאינם מחזירים גמילות חסד הם רק אחוז נמוך ביותר) וזה משמש זכות נצחית לנותן הכסף, ובזה יתכנו שני אופנים, לתת את הכסף במיוחד לקרן גמ"ח בארצנו הק' או סתם, היינו הן בעד אה"ק ת"ו והן בעד חוץ לארץ, ואם הוא רוצה, הוא יכול למסור את הכסף לאחת מקרנות הגמ"ח הנמצאות במזכירות שלי.

(אגרות קודש חלק ח עמוד רלד - תרגום)